U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **V. S.**, zast. Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátkou se sídlem Muchova 223/9, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2015, č. j. OAM-413/ZA-ZA04-K08-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2017, čj. 4 Az 42/2015 - 49,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni Mgr. Dagmar Rezkové Dřímalové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 4114 Kč, která bude proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 30. 9. 2015 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v relevantním znění (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu k městskému soudu, který ji zamítl v záhlaví označeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dál jen „s. ř. s.“). Stěžovatel namítá, že žalovaný nezjistil skutečný stav věci, neboť vycházel z neaktuálních informací ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině; některé informace byly starší jednoho roku. Konflikt na Ukrajině se přitom nadále zhoršuje a dochází k mobilizacím, což se údajně týká rovněž stěžovatele. Přemístit se v rámci Ukrajiny stěžovatel nemůže, neboť nemá kam. Dále stěžovatel namítl, že i v případě, že by nesplňoval podmínky pro udělení

mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 až § 14 zákona o azylu, splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a odst. 1, 2 písm. c) zákona o azylu.

[3] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek městského soudu zrušil případně, aby též zrušil rozhodnutí žalovaného.

[4] Žalovaný odkázal na své rozhodnutí a vyjádření k žalobě. Má za to, že dostatečně zjistil skutkový stav na základě aktuálních informací a zabýval se všemi skutečnostmi, které stěžovatel uváděl. Incidenty na Ukrajině se soustřeďují na východ země a nejedná se o stav, který by se dal označit jako vnitřní ozbrojený konflikt. Stěžovatel pochází z města R. v Zakarpatské oblasti, která se nachází na západě Ukrajiny a není přímo zasažena ozbrojenými střety. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost odmítl, případně ji zamítl.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] Stěžovatel výslovně neuvedl, v čem spatřuje důvody zakládající přijatelnost jeho kasační stížnosti. V zásadě stěžovatel pouze namítal vady řízení před žalovaným a před městským soudem (nedostatečně zjištěný skutkový stav a v návaznosti na to nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu pro nedostatek důvodů).

[8] Nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu, k níž musí soud přihlédnout i z úřední povinnosti, by zakládala přijatelnost kasační stížnosti, pokud by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé; takovou vadu však NSS neshledal. Městský soud se dostatečně věnoval zjištěními žalovaného, jakož i tvrzeními stěžovatele, popsal rozhodný skutkový stav a se všemi žalobními námitkami se vypořádal.

[9] Stěžovatel nesplňuje žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 13 zákona o azylu či doplňkové ochrany podle § 14a a § 14b zákona o azylu. NSS ve shodě s městským soudem konstatuje, že žalovaný vycházel z dostatečně aktuálních informací. Je sice pravdou, že jedním z podkladů pro jeho rozhodnutí byla informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 1. 8. 2014, ale v případě ostatních listin se jednalo o dokumenty s ohledem na datum vydání rozhodnutí žalovaného z časového hlediska zcela relevantní (zejména informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 21. 5. 2015, zpráva Vysokého komisaře OSN pro lidská práva o stavu lidských práv na Ukrajině ze dne 1. 6. 2015 a zpráva Freedom House, Svoboda ve světě – Ukrajina, ze dne 28. 1. 2015). Rozhodnutí žalovaného je řádně odůvodněno a zabývá se všemi stěžovatelem tvrzenými skutečnostmi. Námitky ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu jsou proto nepřijatelné.

[10] Stěžovatel v rámci svých námitek poukazuje zejména na současnou bezpečnostní situaci na Ukrajině. Touto otázkou se NSS zabýval již několikrát. Dospěl k závěru, že se nejedná o tzv. totální konflikt, jenž by dosahoval takové intenzity, že by byl každý civilista na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Jedná se o konflikt

pokračování

izolovaný pouze ve východní části Ukrajiny, jehož intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá (např. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2015, čj. 3 Azs 237/2014-25, či usnesení ze dne 9. 11. 2016, čj. 1 Azs 237/2016-26). Důvody zakládající překážku možnosti vnitřního přesídlení musí dosahovat určité intenzity (§ 2 odst. 10 zákona o azylu). Takovou překážku by mohl založit opodstatněný strach z pronásledování nebo důvodné obavy, že by cizinci hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Nic takového ovšem stěžovateli nehrozí, neboť stěžovatel pochází ze Zakarpatské oblasti, která leží na západě Ukrajiny a nic nenasvědčuje tomu, že by byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy v důsledku konfliktu v Luhanské a Doněcké oblasti (tzv. linie dotyku).

[11] Nelze přisvědčit ani názoru stěžovatele, že by mu vznikla vážná újma v důsledku nuceného zapojení do ozbrojeného konfliktu. Služba v armádě, ač nedobrovolná, není důvodem pro udělení azylu či doplňkové ochrany (viz např. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2015, čj. 5 Azs 158/2015-24).

[12] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[13] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[14] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[15] Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátkou Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, která mu byla ustanovena městským soudem již v řízení o žalobě; toto zastoupení pokračovalo i v následném řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 8 poslední věta s. ř. s.). Náklady spojené se zastoupením, tj. hotové výdaje advokáta a odměnu za zastupování, hradí v takovém případě stát. NSS přiznal ustanovené zástupkyni odměnu ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodem 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a dále částku odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 4 114 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2018

Ondřej Mrákota
předseda senátu